

# PASILA



**POSTILIITON PASILAN OSASTON LEHTI**  
**3.2000**

## SISÄLLYS

PÄÄKIRJOITUS: YHTÄ JUHLAA	Kari Pihlaviita	3
TIE VOUTILAAN	Jouni Kaiponen	4
TYÖSTÄ JA VÄHÄN SUOJELUSTAKIN	Mikko Poutanen	5
TYÖLÄISEN LAULU	Timo Bomb	8
TERVETULO A UUDET JÄSENET	Seija Hagman	8
KESÄPÄIVÄTKÖ	Black Hole	9
VUONNA 2015	Teuvo Pykönen	10
LUONTO SAATTA A KOSTAA. AINAKIN JOSKUS.	Mikko Poutanen	12
OUKKI-DOUKKI YHTEISTYÖTÄ		13
PINGISMENESTYSTÄ	Markku Rautio	13
VANKI: VANKINA	Teutori	14
URHEILUEXTRA	Juha Nikas	16



No 3.2000 15. vuosikerta

Päätoimittaja: Kari Pihlaviita, puh 050 355 2013  
kpihlavi@pp.htv.fi

Toimitussihteeri: Juhani Kaskimies, puh. 857 2498  
juhani.kaskimies@pp.inet.fi

POSTILIITON PASILAN OSASTON LEHTI  
PL 25, 00231 HELSINKI

Palutteen ja seuraavaan lehteen tarkoitettun aineiston voi lähettää yllä olevaan osoitteeseen, jättää Pasilan lajittelukeskuksen pääsisääkäynnin Pasilli-laatikoon, luottamushenkilöille edelleen toimittavaksi, luottamusmieshuoneeseen Pasilassa tai lähettää toimittussihteerille.

Nimimerkillä julkaistavaksi tarkoitettuun aineistoon on normaalin käytännön mukaisesti liitettävä kirjoittajan nimi, joka jää toimituksen tietoon.

AINEISTO SEURAAVAAN LEHTIEN VIIMEISTÄÄN 29.9.2000

# YHTÄ JUHLAA

**Parempi 15-vuotta taaksepäin,  
kuin 15-vuotta eteenpäin  
markkinavoimien viitoittamalla tiellä!**

15 vuotta on pitkä aika. Kun ensimmäinen Pasilli ilmestyi, vuoden 1986 kesän alussa, sähkökirjoituskone oli kova sana. Korjaava nauha ja kymmenen merkin korjausmuisti oli uusinta uutta. Tuskin kukaan oli kuulutkaan tietokoneista. Puhumattakaan kännyköistä ja internetistä. Lehti tehtiin ”leikkaa ja liimaa”-periaatteella. Jos nykyinen ammattiyhdistysaktiivi jostain käsittämättömästä syystä singahtaisi tuon 15 vuotta ajassa taaksepäin, hän huomaisi olevansa täysin toimintakyvytön ja menehtyisi muutaman viikon kuluessa sähköpostin yms. nykyaikaisten edunvalvontavälineiden puutteeseen.

Myös toimintaympäristö on muuttunut. Vuoden 1986 alkukesästä Posti oli vielä valtion virasto. Liikelaitos uudistus oli tulossa ja muutamat uskalsivat ennustaa Postin seurauksena jossain vaiheessa muuttuvan osakeyhtiöksi. Mutta kukaan ei osannut nähdä, ei pahimmissa painajaisissakaan, tulevaisuutta sellaisena kuin se nyt on.

Ainoa asia, mikä on säilynyt ennallaan, on ammattiosaston tehtävä. Tästä on hyvänä esimerkkinä maailman-kaikkeuden ensimmäisessä Pasillissa julkaistu, Lallinimimerkin suojissa kirjoitettu juttu. Juhlan kunniaksi julkaisemme sen tässä kokonaisuudessaan.

*”Maailmassa tapahtuu aina. Pasilassakin on koko ajan jotain vireillä. On edessä tapahtumia ja suunnitelmia, jotka muuttavat toteutuessaan meidänkin elämäämme, ainakin työaikana.*

## LIKELAITOS?

*Uudistusta sorvataan kovaa vauhtia. Työryhmät muovaavat uudenlaista postitehdasta. Onko meidän sanottavamme vielä miettimisen asteella? Haluammeko ja voimmeko todella vaikuttaa siihen, minkälaisiksi tehtävämme ja vaatimuksemme tulevat?*

*Kyllä! Kaikkien muutosten on oltava myös meidän hyväksymiämme, jos toivotaan, että laitoksen toiminta on tuloksellista. Siksi meidän sanamme tulee painaa leimansa jokaiseen uudistukseen. Työtehon nostaminen*

*ei ole nykyasilalaisille enää toivottavaa, niin paljon tuottavuus on jo noussut. Uuden toimintaperiaatteen ei tulekaan lähteä yksioikoisesti postimiehen selkänahan venyttämisestä, vaan kaikki parannukset tuloksessa on saatava aikaan työolosuhteiden, työn monipuolisuuden, työviihtyvyyden, työhön vaikuttamisen ja palkkauksen parantamisella.*

*Vaikuttaminen asioiden toteutumiseen vaatii meitä jokaista ajattelemaan ja toimimaan. Ammattiosasto ja liitto toimivat vain niin hyvin kuin jäsenten toivomukset, ajatukset ja ehdotukset tavoittavat järjestön tehtäviä tekevät. Siksi kaikki ajatukset on sanottava julki, että järjestöjen päätökset olisivat parhaat mahdolliset. Tule ja sano - luottamusmiehelle, ammattiosaston toimikunnalle, ammattiosaston kokoukselle, työkaverille, liiton toimihenkilölle - mitä on tehtävä. Asiat etenevät, kun ne pääsevät ihmisestä ihmisten välisiksi. Tulevaisuuden hyvyys tai huonous on meidänkin vastuullamme.”*

Näin Lalli vuonna 1986. Joka ainoa sana pitää paikkansa myös nyt, 15 vuotta myöhemmin. Ammattiosaston tehtävä on vaan entistä ankarampi, sillä myös meitä ympäröivä maailma on muuttunut ankarammaksi. Nykyisin on poliittisesti hyväksytyä maksattaa duunarilla markkinavoimien pohjattomat taloudelliset pyyteet. Meidän elämäämme on tullut vaikeuttamaan epävarmuus työn jatkumisesta. Ja sen myötä pelko ja nöyryys ja voimattomuus, alistuminen yhteiskunnalliseen ”todellisuuteen”. Mutta näinhän ei tarvitse olla! Me olemme yhteiskunnan olemassaolon syy, emme pelkkiä välineitä kasvottoman voitontavoittelun alttarilla.

Aletaan käyttäytyä sillä tavalla!

Kari Pihlaviita

## TIE VOUTILAAAN...

Voutila on toiminut jo vuoden. Ensimmäiset työntekijät tulivat tänne alkukevästä viime vuonna, kun kahden viikon harjoitusjaksot alkoivat. Niiden tarkoitus oli tutustuttaa työntekijät uuteen ympäristöönsä ja talon tapoihin.

Oma matkani Voutilaan alkoi ”työpaikkahaastattelusta”. Olin silloin jo varma, että Pasilasta lähtö oli edessä. Muistan, miten haastattelussa maalailtiin ruusuisia kuvia uudesta teknisesti huippuluokkaisesta työpaikasta, jossa olisi kattava työnkierto ja kivat esimiehet. Toukokuussa koittikin aika, omalle kahden viikon harjoittelujaksolleni, ensisilmäykselle Voutilaan. Paikat kiilsivät niin, että olisi voinut eväänsä syödä lattialta. Jakson aikana ei paljon töitä ollut ja paikan nimi vääntyikin ”Joutilaksi”. Porukka kyllä tiesi, että pakettien siirtyessä kokonaan tänne, tilanne olisi aivan toinen.

Kesäkuun alkupuolella palasin Pasilaan. Kahden lokoisan viikon jälkeen en olisi halunnut lähteä Voutilasta. En vielä tiennyt paluun olevan lähempänä kuin aavistinkaan. Alunperin oli tarkoitus, että siirtyisin pysyvästi Voutilaan heinäkuun 19. päivänä, kun koko pakettikäsittelyn oli määrä siirtyä sinne Pasilasta. Kuitenkin kesäkuun alussa osaston toimikunta nimitti minut luottamusmieheksi Voutilaan ja palasinkin sinne kuun puolivälissä. En vielä tiennyt, millaiseen mehiläispesään olin pääni työntänyt.

### Vuosi Lokessa

Olin heinäkuun lomalla, enkä näkemässä suurta rysäystä. Elokuun alussa töihin tultuani meinasivat silmäni pudota päästäni astuessani tuotantotiloihin. Hurja sekamelska oli

silmiinpistävin asia. Enää ei haluttanut syödä eväitä lattialta Sitä tuskin näkyi. Jouduin heti tositoimiin luottamusmiehenä. Heti ensimmäisenä päivänä alkoi juttuja tulla esille.

Syksyn ja alkutalven aikana työtapaturmat ja varsinkin trukkitapaturmat olivat pinnalla. Selvisi, että uudenlainen ”työkulttuuri”, jota Voutilaan oltiin luomassa, söi työntekijöiden hermoja. Esimiesten käytös, työn kuormittavuus ja osareiden määrän räjähdysmäinen kasvu herättivät runsaasti keskustelua.

Jouluruuhkan aikaan todettiin tulo-kaskoulutuksen täydellinen puuttuminen. Aivan käsittämätöntä oli, että jouluapulaiset kouluttivat toinen toisiansa. Uusien ja vanhojen työntekijöiden työhön perehdyttämisen vähäisyys on ollut koko vuoden kompastuskivenä. Mielestäni se on vaikuttanut monin paikoin heikkoon työn laatuun.

Tammikuussa edunvalvontamme vahvistui, kun Mika Koski aloitti työsuojeluvaltuutettuna. Työsuojelupiiri teki 26.1. täällä tarkastuksen, joka pani vauhtia työsuojeluasioihin. Alkukevästä aloitettiin useita suunnitelmia työsuojelun parantamiseksi, mm. työsuojelun toimintasuunnitelman valmistaminen ja tapaturmien seuranta.

Huhtikuun alussa käynnistyi paketti-uudistus, jota edelsi kaksi työntekijöille järjestettyä asiaa käsittelevää neljän tunnin koulutustilaisuutta. Alkuvaihe oli melkoista sekoilua ja työhjeita vaihdettiin miltei päivittäin. Työnopastajakin oli, mutta eipä heitä paljon tarvittaessa näkynyt. Vasta kun työnantajalle selvisi,

että työntekijöiden tuotetuntemus ei ollut oletetulla tasolla, järjestettiin lisäkoulutusta ja yksi työnopastaja irrotettiin omista tehtävistä paketti-uudistuksen tueksi.

### Kauas pilvet karkaavat

Mielestäni on selvää, että Voutilaa ei alkujaan suunniteltu siksi, mikä se nyt on. Että Voutilan piti olla trukiton ja häkitön, herätti jo aikanaan ihmetelyä. Koko laitos on liian ahdas tuotannon tarpeisiin. Henkilöstöstä on määrääkäsia 51% eikä määrääkäsien jatkuva ketjuttaminen ole oikea keino nostaa työntekijöitten työhaluja. Haluaisinkin muutosta sellaisiin asioihin, jotka edistävät ihmisten fyysistä ja henkistä jaksamista. Kova työtahti ja selän takana kyttääminen käy monen työntekijän hermoille ja laskee sekin työmotivaatiota. Sanoetaan, että kaikkeen tottuu. Mutta pitääkö kaikkeen tottua? Meistä Voutilan työntekijöistä on paljolti kiinni, mihin suuntaan logistiikkakeskus kehittyi. Joka asiaan emme voi vaikuttaa, mutta on paljon asioita, joiden toteuttamisessa työnantaja ei voi sivuuttaa henkilöstön mielipidettä.

Voutilan yksi rikkaus on monikulttuurisuus. Meitä on monesta maasta ja erilaisilla kokemuksilla varustettua. Meillä mahdollisuus oppia suvaitsevaisuutta ja ymmärtämistä, erilaisuuden hyväksymistä ja yhdessä toimimista.

Voutilassa 19.5.2000  
Jouni Kaiponen  
Luottamusmies

## TEHTAAN VARJOSSA



## TYÖSTÄ JA VÄHÄN SUOJELUSTAKIN

Tämä Pasillin numero on yksi etappi sen 15 vuotisella taipaleella. Siksi annan luvan itselleni vaipua menneisyyden muisteluun, vaikka epäilemättä dementiapeikko yrittää välillä mukaan karkeloihin.

Suhtautuminen työsuojeluun on vuosien myötä muuttunut radikaalisti. Yhtenä tekijänä on tiedon lisääntyminen ja lainsäädännön muuttuminen ihmisystävällisemmäksi. Aikoinani sain kipinän työsuojeluaatteen eteenpäin viemiseen, kun olot silloisessa työkohteessani lentokentällä olivat fyysisesti sekä psyykkisesti todella kurjat. Olen vuosien kuluessa nähnyt organisaatioiden ja johtajien vaihtumisen. Väistämättä tulee mieleen, että nyt puuttuu sellainen selkeä linjaus- ja johtamisstrategia, jolla

päästäisiin eteenpäin rauhassa edes muutama vuosi ja jolla helpotettaisiin huomattavasti työntekoa ja vähentäisiin työntekijöitten stressiä.

Vuonna 1990 pidettiin työsuojeluväalit, joissa työsuojeluvaltuuutetuksi valittiin Simo Utriainen. Vastaehdokkaana oli Pasillin pitkäaikainen toimitussihteeri Pekka Heikkilä. Vaali oli erittäin tasainen, eroa oli ehdikkaitten välillä vain seitsemän ääntä Simon eduksi. Ensimmäiseksi varavaltuuutetuksi valittiin minut ja toiseksi autonkuljettaja Erkki Kivelä. 1990 luvun alku oli edunvalvonnallisesti kovaa aikaa. Kaikessa säästettiin ja päivän sana oli lama. Kasinopelurit nokittivat meille kunnon velkataakan, jota maksetaan vieläkin pitkään. Vuosi 1993 oli virkamiesten kannalta kään-

teentekevä. Posti liikelaitostettiin ja työnantajalta poistui valtiovallan ylläpitämä työllistämismallitoite. Business is business.

1994 heinäkuussa siirryin työsuojeluvaltuuutetuksi, josta lähtien olen päässyt tekemään työtäni aivan toiseen malliin kuin varamiehenä.

Postin ja Soneran tiet erosivat vuonna 1995. Sonera on nyt pörssissä ja herrojen halusta Postia sinne tunteaan. Organisaatiota on uudistettu tasaisin välein ja jatkuvasti. Mikään ei ole ennättänyt vakiintua, kun jo jälleen on uudelleenorganisoitu!

Nyt revitään ulkomaantuotantoa kappaleiksi. Vaihtoehtoja on tasan niin monta kuin visiogurujakin. Tärkeintä tuntuu olevan se, että vanha toimiva malli on saatava muutettua. Voutila, suurella rahalla rakennettu "lippulavamme" köhii jo toista vuotta KÄYNNISTYSVAIKEUKSISSA. Jos lukee valtakunnan ykköslehtiä ja työnantajan hen-

kilöstölehtiä, niin ongelmia ei näytä kuitenkaan olevan. Henkilöstö on kylläkin toista mieltä.

Pasilassa on uudet kirjelijittelukoneet asennettu ja koulutus on käynnissä. Muutenkin työpaikallamme on muodostunut ihkauusi kulttuuri, missä henkilöstön edustajat kokoontuvat säännöllisesti johdon kanssa, ja vaikuttaa siltä, että nämä tilaisuudet eivät ole pelkkiä kuulemistilaisuuksia. Toivottavasti tämänkaltainen tyyli leviää muuallekin.

Tapaturmien määrä on ollut jyrkästi laskeva. Eräs työntekijä lähetti työsuojeluasiamiehen avustuksella minulle ilmoituksen läheltäpiti-tapaturmasta. Tämä käytäntö luotiin jo useita vuosia sitten, mutta näitä ilmoituksia ei ole vain tullut, vaikka varmasti tällaisia tapauksia on ollut. Olen kerran kysynyt eräältä muualle siirtyneeltä esimieheltä, miksi

hän ei ilmoittanut tapahtumasta, missä 20 kg painava kirjapaketti putosi teknisen vian vuoksi melkein työntekijän päähän, onneksi meni metrin ohi (läheltäpiti). Vastaus oli, että "sitä on tärkeämpääkin tekemistä kuin täytellä tuolaisia lappuja". Tämä esimies on tietämättään synnyttänyt lentävän lauseen "otamme tietoisesti riskin kun astumme tähän halliin". Pyytäisinkin teitä tekemään näitä läheltäpiti-ilmoituksia. Laitakaa selostus vaikka ruutupaperille ja lähettäkää se minulle, sillä keskimäärin joka neljäs läheltäpiti-tapaus muuttuu myöhemmin tapahtuvaksi työtapaturmaksi ja yksikin työtapaturma on liikaa.

Toivotan kaikille ansaittua ja rentouttavaa lomaa.

Mikko Poutanen



Tänäänkin

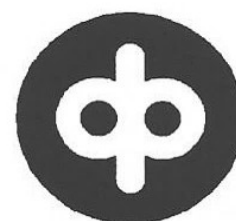
Okopankki  
on mukana

elämän

eri käännteissä.

Okopankin konttorit ja palvelupisteet palvelevat Sinua kaikissa pankkiasioissasi Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla. Puhelinpalveluumme 0100-0500 voit soittaa paikallispuhelun hinnalla myös iltaisin ja lauantaisin.

[www.osuuspankki.fi](http://www.osuuspankki.fi)



**OKOPANKKI**

## Työläisen laulu

(kalman joiku)

työmies turpeinen, parta hurmeinen  
maan käänsi, selkänsä väänsi  
palkaksensa sai?

tuumittiin

jäi kummemmat miettimättä  
mehevät maistamatta  
kouraan  
laihaa leipää lykki

työtä tekeväälle, maan kiertäjälle  
kuului yhdestä suusta  
mistäpä muusta

tuumittiin

vaan kummasteli tuota kurjuus  
mitä?! Pitäisikö lempeä olla  
hempeä ja harras, kerrassaan

eil

Nyt kylmät tuulet puhaltavat  
ei käy kalma anekauppaa  
ei tuo tuonti; se vie

nyt sato sattuman ehdot sanelee  
lyö kohtalo lyöttymät lyödylle  
sielupolo vaikka anelee

ja maata päälle

Timo Bomb

## TERVETULOA UUDET JÄSENET

Osastoomme ovat liittyneet ja siirtyneet seuraavat kahdeksankymmentä uutta työtoveriamme:

Ahola, Marko. Alasaari, Helena. Ekblad, Jan. Haapanen, Anna. Haapaniemi, Jarmo. Hakala, Seija. Halmetoja, Raili. Hashi Abdirahmaan Abtidon. Hirsi Arab Mahad. Honkaselkä, Marja. Hämäläinen, Jussi. Ikonen, Erja. Ikonen, Sirpa. Immonen, Pirjo. Kajanus, Pentti. Kalliokoski, Matti. Keloaho, Tiina. Kempainen, Eija. Kerminen, Iivo. Kivistö, Siina. Kontola, Jouni. Koski, Merja. Koski, Pirkko. Kouvalainen, Pasi. Kovanen, Ritva. Kröger, Mirka. Kujala, Sävy. Kuusela, Kaarina. Kuusisto, Marja-Leena. Kuustonen, Seija. Kääpä, Esko. Lahti, Raija. Laitala, Antti-Matti. Lang, Irma. Lauriala, Tatu. Lievonen, Jari. Lindfors, Tuomo. Lidholm, Anne. Lipponen, Sirpa. Liuskanto, Sari. Mansikkamäki, Vieno. Mantila, Sari. Mattila, Hedy. Mela, Markku. Mustonen, Lauri. Mäkinen, Kaija. Märkönen, Natalia. Niemi, Nina. Niskanen, Keijo. Noth, Kirsti. Nyman, Roger. Oinonen, Sari. Pahlsten, Tuula. Palomäki, Pirjo. Parmanen, Eeva. Parviainen, Tarja. Pasanen, Maija. Phull, Pirkko. Rajala, Alli. Rantanen, Markku. Rantanen, Tero. Rintakoski, Jussi. Ronkainen, Jan. Savolainen, Ari. Selin, Sami. Simonen, Merja. Sinkkonen, Paula. Suomela, Anna-Maija. Suomela, Marko. Söderholm, Kristo. Uronen, Marja-Leena. Utukka, Aino. Uusimaa, Marja. Vainio, Tuula. Vakker, Elia. Vallast, Jaakko. Viinanen, Jarmo. Wikberg, Leo. Virta, Anja ja Väisänen, Jaana.

Toivotan Teidät kaikki, sekä Pasilan osastomme, että Pasillin puolesta mitä sydämellisimmin tervetulleiksi.

Osastossamme oli 8.6.2000 1827 jäsentä.

Jäsenasioissa voitte ottaa minuun yhteyttä Raidekahvioon, puh. 7303.

**Hyvää ja lämmintä kesää kaikille!**

Seija Hagman





# KESÄ- PÄIVÄTKÖ?

Olen saanut tavallisesti luotettavista lähteistä tietää, että Postiliiton XII Kesäpäivistä piti alunperin tulla erilaiset! Siis tosi erilaiset! Koska tavallisesti luotettavat lähteeni ovat inhimillisen alttiita kaikelle ihmisen tuottamalle informaatiolle, en voi olla varma siitä, että kuvaukseni on kaikilta osiltaan ehdottoman samankaltainen konservatiivisen todellisuuden kanssa. Mutta ei se minua haittaa. Toivottavasti ei Sinuakaan.

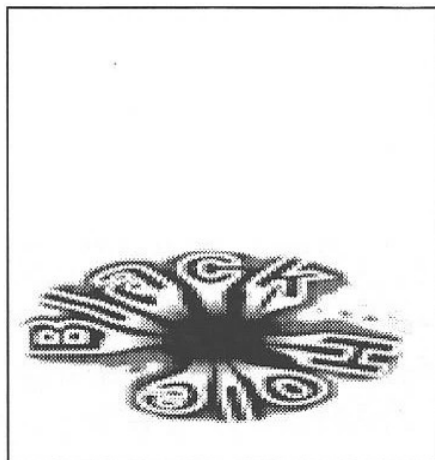
Kesäpäivät oli tarkoitus kustannussäästösyistä järjestää SAK:n perinteisen Suurtaapahtuman yhteydessä. Tällöin olisi saavutettu n.s. synergiaetua, koska monet muutkin ammattiliitot olisivat järjestäneet Helsingissä omia tapahtumiaan. Suurtaapahtuma oli ajoitettu vilkkaimman sesongin ulkopuolelle, elokuun loppuun, juuri ennen ensimmäisiä lumisateita. Juhlapaikkojen vuokrien arvioitiin ilmeisesti olevan halvimmillaan juuri tuona ajankohtana.

Postiliitossa oli päätetty pitää Kesäpäivien järjestelyissä matalaa profiilia suhteessa mahtavaan emojärjestöön. Jäsenistön majoituspalvelut suunniteltiin ostettavaksi nauhamaisesti kehäkolmosen tuolta puolen. Näin arvioitiin lyötävän toinenkin kärpänen yhdellä iskulla. Jäsenet pääsisivät laajasti tutustumaan Metropolitan Helsinki-alueeseen siirtyessään julkisliikennevälineitä käyttäen (n. 45min) päivien varsinaisille tapahtumapaikoille metropolin ydinkeskustaan. Varsinkin kilometrienkin pituisia jalan suoritettavia siirtymiä majoituskohteista lähimmille julkisliikennepysäkeille pidettiin liikunnallisesti ja kultturellisesti kiehtovina.

Kesäpäivien lounaat piti nautittaman Hakaniemen torilla, yhdessä tuhansien muiden ammattiliittojen jäsenten kanssa. Menu oli yksinkertainen hernekeitto ja kattaus perinteinen ja koreilematon soppatykki ja kertakäyttöastiat.

Iltajuhla piti pidettävän Linnanmäellä yhdessä tuhansien tavallisten kansalaisten keskuudessa. Juhlamiehen jokainen jäsen olisi saanut vapaasti hankkia itselleen parhaiten sopivalla tavalla. Vuosia sitten käytöstä poistettu Naurutalo piti uudelleenrakennettaman yksinomaan Postiliittolaisten käyttöön. Siellä olisi kelvannut sitten nauraa itselleen ja varsinkin kaverilleen.

Juhlailallisesta oli luovuttu. Arveltiin nimittäin lounaan kurnivan jä-



senistön mahoissa juuri illallisen aikaan siihen malliin, että lisäsyöminen olisi niitä viimeisimpiä mieleen juolahtavia ajatuksia. Mahdollisia ensimmäiseksi mieleen juolahtavia ajatuksia varten oli sovittu pääkaupunkiseudun suurimman vuokrakäymäläyrittäjän kanssa siirrettävän käymälän toimittamisesta jokaisen virallisen kesäpäiväosallistujan henkilökohtaiseen käyttöön. Huussin ovi aukeaisi jokaiselle postimiehelle niin rakkaalla Lakulla. Kuulemma erään opportunistisen työnantajan leivissä työskentelevän tietokonefriikin kans-

sa olisi sovittu, että käymälöiden lukkojärjestelmä yhdistettäisiin työnantajalle niin rakkaaseen REHAan, jolloin jokainen tyhjennyskäynti kirjautuisi käyttäjälle työajaksi! Cool!

Jäsenistölle omakustanteinen risteily olisi tehty Korkeasaareen, missä eläimet helteisen kesän jälkeen olisivat sopivasti alkaneet laittautua toimeliaampaan talvikuntoon. VIP (Very Impotent Person)-risteily olisi suoritettu Suomenlinnaan. Tarkoin valituille osallistujille jaettu kaksi punaista ja kolme vihreää korttia, joita vastaan kunkin piti saaman Suomenlinnan olutravintolassa yksi mieto alkoholi-juoma/kortti siten, että punaisella kortilla ostettaessa hinta olisi ollut viisi ja vihreällä 15 mk. Lisäksi osallistujille olisi annettu HKL:n kymmenen matkan lippu. Useamman matkan mahdollisuus olisi ollut tarpeen jos osallistuja ei ensimmäisellä (eikä ehkä vielä toisellakaan) lauttavuorolla ymmärtänyt rantautua Suomenlinnan puoleisessa päässä nauttiakseen punaisen ja vihreän kortin suomista eduista.

Urheilukilpailusta oli päätetty luopua. Syitä oli monia. Kilpailut muodostavat yleensä kollektiivisen ja hallitsemattoman tapaturmariskin, osallistujien doping-testit ovat yleensä kohtuuttoman kalliita ja käryjen määrän odotetaan yleensäkin olevan liian paljastavan suhteessa osallistujien määrään. Lisäksi monet päiville aikovat pitivät kilpailuja liian virallisina ja tapahtumaa aikataulutavina.

Aika hurjan kuuloista. Eikö vain? Mutta mikä on tarua ja mikä totta! Ota siitä nyt selvää? Vaan eipä tarvitsekaan. SAK peruutti Suurjuhlan. Ehkä pelätessään, että Postiliitto varastaa koko shown. Ja näin totta vieköön varmaan olisi käynytkin.

No, nyt me kaikki joudumme tyytymään tavanomaisiin, ihan perinteisiin Kesäpäiviin. Kesällä, keskellä Helsinkiä. Parempi näin kuin ei Kesäpäiviä ollenkaan. Eikö totta?

# VUONNA 2015

Teuvo Pykönen

Vuonna 2015 Pasilli täytti 30 vuotta. Jukka Alho oli optiomiljonääri. Ei kuitenkaan kerrota mistä yhtiöstä, sillä v. 2000 tavatessamme sovimme, ettei turhia muille jutella. Puhuttiin luottamuksellisesti kuin mies miehelle. Yritti tuo riivattu kyllä tehdä välillä kupruja, mutta selvisin alta pois ennenaikaiselle eläkkeelle. Ei kyllä hänelläkään helppoa ollut, kun yritti selittää noudattavansa omistajan tahtoa koko ajan ja omistajaa piti vaihtaa monet kerrat. Jopa "kansaa" piti pitää välillä omistajana. Yksi Alho on kyllä pikku sivujuttu viidentoista vuoden kehityksessä – ainakin maapallon mitassa. Avaruudessakaan ei kyllä Black Holen ennustusten mukaan ihmeitä tapahtunut. Avaruusoloihin ei vielääkään saatu yhteyttä.

Maapallolla kauppapolitiikka oli mennyt sinuiksi. Suurin juttu oli Kiinan ja Intian kimppa, joka horjutti vanhoja asetelmia. Jenkit menettivät maailmanpoliisin virkansa, vaikka yrittivät käydä paikallisia öljy-, maakaasu- ja mineraaliosiaan. Venäjällä sotilasvaltakaan ei auttanut pirstoutumisessa. Euroopan Yhdysvallat keskitti joukkojaan rajoille estääkseen uudet kansainvaellukset. Finanssipolitiikka oli ihan sekaisin. Terroristit nostivat päätään joka puolella, eikä Nokian ja Microsoftin romahduksen jälkeen kukaan uskonut enää tietojärjestelmiin. Harmaa talous oli vallalla.

Suomessa oli vähän toisin. Rajat oli pantu kiinni ja vierastyöläisiä otettiin tarpeen mukaan. Matkittiin vanhaa keskieurooppalaista systeemiä. Rasismiin ei Suomessa sorruttu sen jälkeen, kun superrikkaille oli rakennettu omat aidatut asuinalueensa. Joku tv-sarja Raid vaikutti varsin kesyiltä. Muuten televisio oli

normaalihuumeiden tapaan suosiossa. Keskiluokka oli tympääntynyt leikkimään vihreää ja ramppaamaan pitkin metsiä.

Puoluepolitiikka oli lievästi sanottuna menettänyt merkityksensä. Kaikki puolueet edustivat suoraan niitä rahoittaneita yhtiöitä ja intressipiirejä. Puolueiden jäseninä olivat vain poliittisiksi broilereiksi haluavat. Kansanedustuslaitos oli kuin palkka-armeija – tosin hyväpalkkainen. Bonuksia sai vapaasti ottaa lisää ulkopuolelta. Pörssipeli oli erittäin haluttua, eikä enää puhuttu edes sisäpiirisäännöistä, koska niitä ei kyetty enää valvomaan. Ylipäätään kaikki lait, joita ei kyetty valvomaan, olivat kansan mielestä turhia. Eikä niitä noudatettu. Suomalainen selkäranka oli murtunut. Parikymmentä vuotta sitten kaikkia mahdollisia EU-direktiivejä, jopa luonnoksia, noudatettiin pilkulleen. Nyt oli lopulta päästy malliin "Italia", joka jo 1970-luvulla oli hyväksynyt kaikki silloiset EY-lait, mutta käytännön toteutuminen oli jotakin kolmanneksen luokkaa.

Suomalaiset olivat jakautuneet rajusti selviäjiin ja pudonneisiin. Eläkepommi oli jäänyt suutariksi, sillä virallinen eläkeikä oli nostettu ja käytännön maksetut eläkkeet olivat alle 40% entisistä palkoista. Köyhät olivat tosi köyhiä ja kädestä suuhun eläjiä oli paljon. Sosiaaliluukuilta ei irronnut rahoja helposti. Työssäkäynti oli myös muuttunut satunnaiseksi. Virkauria ei enää ollut. Vain jokaisesta tehdystä tunnista maksettiin. Vajaa puolet ihmisistä oli enää täydellisessä työn oravanpyörässä.

Postissa oli käynyt hassusti. Kun Saksan posti oli mennyt pörssiin ja sen omistajina olivat suuret kansainväliset yhtiöt

ja milloin mikin verkosto, niin Pohjolasakin tapahtui. Suomen Posti hajoitettiin lukuisiksi yrityksiksi. Kuljetus myytiin saksalaisille. Logistiikka yhtiöitettiin ja se sulautui kansainväliseen ketjutoon suomalaisen mallin mukaan. Jakelua yksityistettiin minkä ehdittiin. Pari kertaa postipalvelulait kirjoitettiin uudestaan, jotta kaikenlainen yrittäminen oli sallittua. Kansalaiset hakivat itse postejaan milloin halusivat, saivat vielä eri postien postimerkkejä, jos veivät mukanaan naapurillekin nyssäkät. Postin pörssiinmeno meni pilalle, kun ei ollut varsinaista toimintoa, mitä pörssittäisi. Epätoivoisesti yksi johtaja halusi e-kaupan pörssitettävän, mutta sille kävi complit. Ei auttanut vaikka sonerat, elisat, teliat ja telecomit liittoutuivat postin kanssa. Postia ei vain enää ollut. Oli verkko postin brandilla merkittyjä tiloja ja kuljetuskalustoa. Ja tietenkin työntekijöillä uniformut logoineen.

Postiliitolle ei suinkaan ollut käynyt hassusti. Kuljetusliittojen yhteinen operaatio oli poikunut uuden liittorakenteen ja postiliittolaisuus eli vielä. Puheenjohtajakin oli viisikymmenvuotisuusjuhlatuulella. Sopimustoiminta oli sirpaleista, koska jäseniä oli sieltä täältä eri yhtiöissä. Yleissitovuus takasi liiton tulevaisuuden. Takavuosina joku porvarihallitus oli yrittänyt haudata yleissitovuuden, mutta oli joutunut antamaan periksi. Järjestäytyneisyys oli edelleen korkea, sillä työttömyys kosketti vuorollaan ketä vain ja siksi ay-liike toimi vakuutuslaitoksena. Muuten ihmisten osallistuminen oli sattumanvaraista. Vain omaan napaan asti riitti solidaarisuus. Yksi poikkeus tietenkin oli jäljellä: Postiliiton Pasilan osasto, Pasilan Postiliitoksikin joskus kutsuttu.

Ammattiosasto oli jotakuinkin pitänyt reiviirinsä. Tosin työpaikat olivat muuttuneet. Voutilan logistiikkakeskusta oli rakennettu kuin lisakin kirkkoa. Yksi kerros jo maan allakin. Työntekijöitä oli eri firmoista, mutta he halusivat erityisesti olla Pasilan osaston jäseniä. Pistelakkoja ei logistiikkakeskuksessa tarvinnut montaa kertaa tehdä, kun johtoa vaih-

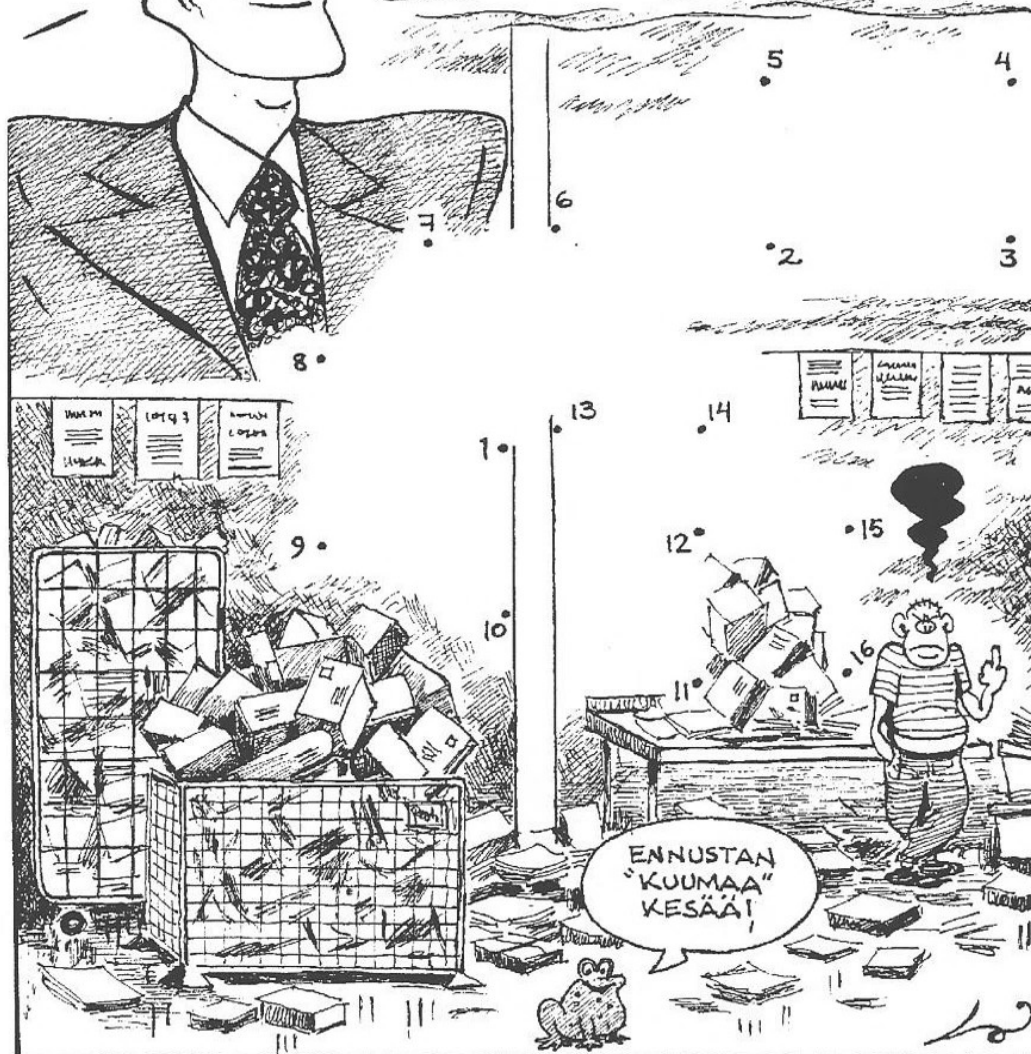
dettiin ja saatiin kunnon yritysjohto, joka pani hommat pyörimään. Ehkä merkittävin yhtiöittämistä seurannut muutos työnjohtokulttuuriin oli se, ettei tuotantukkoja pidetty talossa millään tasolla. Tässä mielessä Pasilan osasto oli arvostettu myös työnantajan puolelta, sillä sopimukset pitivät ja duunarikin sai osansa. Ulkomaantuotannosta ei sinällään enää voinut puhua. Eurooppalaisien Postien sotkettua omistuksensa ristiin ja listauduttuaan ja yksityistytyään meni tavara rajojen yli miten meni. Kansainvälinen postitoiminta oli vain kongresseja, joihin osallistujat kyllä aina löydettiin. Pasilan postikeskus oli puretu, kun kaatopaikkahöyryt lopulta löydettiin. Uusi keskus on juuri valmistunut. Harjakaisissa tavataan. Muuten terminaali-toimintaa on taas siellä täällä. Eihän kuljetettavaa joka firmalle muuten riittäisi.

On se maailma muuttunut. Ei olisi uskonut v. 2000, kun ei tahtonut uskoa 1985, mitä vuonna 2000 on tapahtunut. Pasilan osaston eläkeläistoiminta onneksi saatiin käyntiin ja matkoja riittää. Nyt ruvetaan Mikon kanssa suunnittelemaan 60-vuotispirskeitä. Ja otetaan kunnolla. Erityisesti siksi, kun puolivuosisataisbileet jäivät vain pariviikkoisiksi.

## PASILLIN KESÄPÄHKINÄ



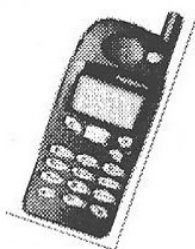
KIRJE-POSTISTA LÖYTTY ILOINEN JA YLPEÄ TUOTANTOPÄÄLLIKÖ, SILLÄ HÄN ON IDEOINUT UUSIA TÖITÄ ALAISILLEN! ~ YHDISTÄ PISTEET 1:STA 16:STA, NIIN SINÄKIN TIEDÄT MISSÄ UUSI TYÖPISTEESI SIJAITSEE!



## MAALAAAN KUVIA

kännyköihin 150mk  
kypäriin alk. 300mk  
yms.

**Juho Salila**  
**050 366 2459**





## LUONTO SAATTA KOSTAA, AINAKIN JOSKUS

**M**inulla oli lomalla ollessani ilo ja kunnia osallistua pääkaupunkiseudun siivoojien kanssa Helsingin ja Pasilan ammattiosastojen järjestämään kahdenkymmenen tunnin koulutusristeilyyn. Postiliitosta oli mukana toimitsija Arto Sieranta ja siivoojien valtakunnallinen pääluottamusmies Raimo Koskinen. Helsingin osastoa edusti paikalla puheenjohtaja Juha Pöyry. Artsi kertoi siivoojien uudesta työehtosopimuksesta ja hänen jälkeensä Koskisen Raimo tämän hetkisistä näkymistä alalla. Kuusitoista työntekijöitten edustajaa saivat meille varatun kaksi tuntia loppumaan kesken. Esille tuli monenmoista ongelmaa; lomat joita ei oltu pidetty, vaikka lomakausi oli jo päättynyt tai määräykset lomalle lähdöstä päivää aikaisemmin. Samoin työmäärien huikaa kasvu ja sijaisten puute. Ilmapiiiristä aisti, että siivouspuolen työntekijät ovat melkoisen stressaantuneita.

Asiat olivat vakavia, mutta niin on seuraavakin tarina. Tai sitten ei.

Vappuaattona, tulomatkallemme eräässä laivan pubissa muuan keski-

ikää lähenevä nuorehko naisihminen näytti minulle kuinka käärme oli purrut häntä peukaloon, seurauksella että purtu oli joutunut tiputukseen sairaalaan. Pureminen sattui siten, että korpuru oli ostanut pullon taikajuomaa ja piilottanut sen muuten vain miehensä silmistä kuleksimasta halkopinoon. Hänen seuraavana päivänä noutaessaan taikajuomaansa oli käärmeikin löytänyt virkistävän eliksiirin ja ilmeisesti mieltynyt kauniisti muotoiltuun lasiesineeseen, pitäen sitä peräti omanaan. Alkuperäisen omistajan työntäessä kätensä halkopinoon luontokappale, totta kai, hiukan hermostui ja puri tätä onnetonta noutajaa käteen edellä kuulluin seurauksin.

Eipä tähän voi sanoa muuta kuin, että luonto kostaa!

Kiitos hyvästä seurasta kaikille risteilijöille, hyvää kesää ja olkaa varovaisia lomalla luonnossa liikkuessanne.

Mikko Poutanen

## OUKKI-DOUKKI YHTEISTYÖTÄ

Voutilasta kuuluu kummia. Yhteistyötä on yritetty harjoittaa monella tapaa. Esimiehiä on vaihtunut ja kuulemma monen kanssa hyvin pärjääkin. Tietenkin joidenkin kanssa ei. Ylin johto taas elää omissa liemissään. Luottamusmiesten valinta on ollut normaali toimenpide, jossa ei virkamiesaikanaan ollut ongelmia. Järjestäytynyt työväki on saanut valita edustajansa tahtonsa mukaan. Voutilassa asia oli tällä kertaa monimutkainen.

Johto oli ilmoittanut ammattiosaston edustajille, että yksi luottari riittää. Kolmea varamieherineen haettiin. Terminaalipuolella ilmeni, että jäsenet olivatkin siirtyneet eri firman palvelukseen, vaikka aie estettiin melkein lakolla jokin aika sitten. Terminaalipuolen edunvalvonnan hoitaa hallin luottari. Muuten asia on valtakunnallisen edunvalvonnan hoidossa.

Voutilan johto pakotti ammattiosaston "neuvottelemaan" lisäluottamusmiehistä Postin palvelussuhdejohtajan kanssa. Kaikki olivat huhun mukaan vähän yllättyneitä. Jos kaikissa Postin työpaikoissa toimittaisiin samoin, niin olisi pääkonttorissa vilskettä. Tämä asia kuuluu normaalisti yksikön johdon neuvoteltavaksi. Mitä lie ohjeita sitten pääkonttori antoikaan, niin hallissa on nyt sitten luottamusmies myös yövuorossa. Varsinaista "fair playta" koko pelleily.

Täytyy toivoa menestystä valituille luottamusmiehille, jotka varmasti saavat koko ammattiosaston tulen taakseen harjoittaessaan "face to face" toimintaansa.

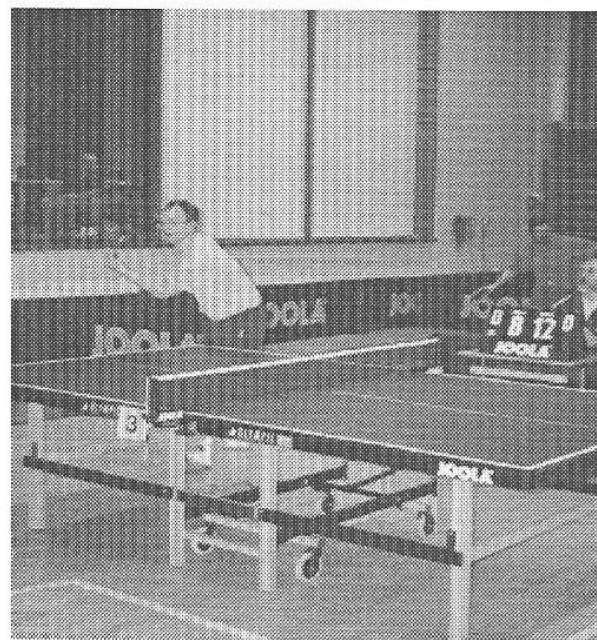
**Nimimerkki: "takavasemmalta seuraava"**

# PINGIS- MENESTYSTÄ!

**Pasilan osaston pingisporukalla oli mainio menestys Mansessa. Tuloksena kulta ja 3(+1) pronssia.**

Tämän vuoden kansalliset ay-pöytätenniskisat pelattiin 15-16.4 Tampereella. Pelipaikkana oli Tammelan koulu, joka osoittautuikin suosituksi turnausareenaksi. Korisväki oli nimitäin kumpanakin päivänä pompottelemassa isompia palloja odotellessaan vuorojen vaihtumista. Se oli vähän hermostuttavaa, mutta hyvin siitä selvitettiin. Pingis-pelureita oli paikalle ilmaantunut vajaat kahdeksankymmentä, ehkä hieman odotettua vähemmän. Syynä ilmeisesti oli päällekkäiset tapahtumat. Taso oli joka tapauksessa taas kerran kova, joten mitalisijoituksiin voi olla todella tyytyväinen. Seuraavassa meikäläisten saavutukset:

Kultaa Nick Schiewek (harrastelijat). Pronssia Pentti Ritalahti (B-luokka), Rautio-Schiewek (harrastelijat), Ritalahti-Schiewek (joukkue) sekä Juha Mustonen (harrastelijat) - entinen pasilalainen, nykyisin Postipalvelut-osastossa. Ter-



Tyylinäyte Pasilasta

vehenäinen tsemppari siitä huolimatta.

Hopeamitali ay-kisoista on siis edelleen hankkimatta. Seuraava tilaisuus tarjoutuunee ensi keväänä Seinäjoella (mikäli Kalliokosken Jukan kisa-anomus menee läpi).

Kausi oli muutenkin kaiken kaikkiaan varsin onnistunut. Mitaleita tuli lisäksi mm. firma- ja postiSM-kilpailuista ja firmaliigapaikat säilyivät, joten ei muuta kuin

Hyvää Kesää toivoo Markku Rautio

## teutori: Vanki: vankina

(viisitoista vuotiaalle Pasillille, sen tekijöille ja lukijoille –  
aiemmin julkaisematon viime vuosisadan tuote)

### I 1. Vanki: alituinen palauttaminen

kaikki voidaan palauttaa yksinkertaisempaan  
yksinkertaistaa  
täytyy vain tietää perustoja

ihminen eläimeksi  
maapallo alkuräjähdykseen  
aine atomeiksi  
atomit kvarkeiksi voimakentissä

mitä jää  
jää tyhjyyttä  
selittämätöntä

kaikki on ajatusmallista kiinni  
yksinkertaisesta ajatuksen juoksusta  
ihminen on yksinkertaisuuden vanki

### I 2. Vankina yksinkertaistajana

tutkin perusteita  
kävin tieteen perustat  
omaksuin faktoja  
hain alkuperäisyyttä  
hain yksinkertaisia malleja

löysin ihmisen elämellisyden vietteineen,  
vaistoineen, geeneineen  
uskoin sykkeeseen, kaiken pysyvyyteen  
luin välillisistä aineen osien havaitsemisesta  
loogista oli, että voimat pitivät kaiken koossa

aavistin selityksen riittämättömyyden  
taustalla haistoin väkinäisyyden

olin kaksiarvologiikan vanki  
ajatus oli jumissa  
jotain muuta toivoin löytäväni

### II 1. Vanki: kosmisuus

ihminen on rajallinen  
hän haaveilee menneestä ja tulevasta  
nykyisyyttä hän ei tavoita kuin hetkellisesti

hän tietää tullessa yksin  
kyselee: mistä?

hän tietää kuolevansa  
kyselee: milloin? miksi?

helpot kyselevät: mihin kuoleman jälkeen?  
joku perinne antaa heille vastauksen, jotta jaksaisivat

muotia on etsiä sieltä mistä ei löydy  
avaruus on kiehtova  
tuntematon  
sinne mahtuu haavetta  
olioita, jotka pelastavat, neuvovat, opettavat

avaruus on mykkä  
ei vastaa  
on tyhjä

haaveet ovat helpottava harha  
ihminen on kosminen  
kosmisuuden vanki

### II 2. Vankina paikassa

tiesin kokoni ja kykyni  
muistin menneisyyden, maalailin tulevaa  
joskus olin poistunut paikasta, kadottanut ajan

synnyin äidistäni

kuolen joskus, en tiedä vielä mihin

halveksin haaveilijoita, jotka uskovat elävänsä kuoleman  
jälkeen  
he ovat toisten armoilla, uskovat jaksakseen

luovaksi luullaan älyttömiä hömpötyksiä  
tietämättömät katsovat kuuta juustoksi  
eivät ymmärrä etäisyyksien ja ajan yhteyttä  
horoskooppeihin uskovat  
toivovat avaruusolioiden pelastavan omat ongelmansa

todellista on vain se, että paikkaa on kaikkialla  
lähellä ja kaukana  
suurin osa on tyhjyyttä

haaveilen valveunin ja nukkuen  
tunnen epävarmuutta vaikka kiertäisin maapallon  
täällä minun on oltava

### III 1. Vanki: yksinäisyys

yksin tullaan  
yksin lähdetään

hetkiä voi vaeltaa jonkun kanssa  
hetkiä jopa kasvattaa uusia yksinäisiä

yksinäisyys on tavoite  
yksin voi tehdä mitä haluaa  
yksin ei tarvitse turhia pohdiskella  
yksin voi valita tiensä

yksinäisyys on rasite  
yksin ei ole hyvä olla  
kaipuu seuraan  
kaipuu viereen  
kaipuu hoivata  
kaipuu tulla rakastetuksi  
tarve unohtaa yksinäisyys

yksinäisyys on totta  
kaikkiällä läsnä  
yksinäisyyttä ei voi ohittaa  
se on hyväksyttävä  
yksin

### III 2. Vankina yksin

pulpahdin ainoana  
lopuksi ruumiini poltetaan

olen seurustellut monen kanssa, ystäviäkin on ollut  
lapseni olen antanut kasvaa

välillä haluan kävellä metsässä  
joskus herkuttelen juomalla kolme litraa maitoa  
nukun vaikkei väsytä  
monen asioita olen hoitanut omiani laiminlyöden

haluan loiskiehuntaa ja pohdintaa ympärilleni  
haen perusturvallisuutta  
elinkumppania  
hellyyttä  
kaipaam paikkajattavaa  
toivoisin jonkun olevan minusta huolissaan, ajattelevan  
minua  
mielekästä tekemällä saatan ajoiksi unohtaa yksinäisyyteni

yksinolo seurassa kolahtaa kun ei haluakaan seuraa  
ei auta vaikka tietäisi muiden kokevan samaa  
perusasia palaa aina ahdistavana  
tosiasioitakin on vaikea tunnustaa  
pelkään jälleen joutuvani yksinäisyyteen ennen  
poistumistani

### IV 1. Vanki: aika

aikansa kutakin  
aikaa ei voi tavoittaa  
aika on ihmisen mielessä

ajan mittaus on harhaa  
nykyhetki tiedetään aina myöhässä  
aika suhteuttaa

vähällä ajalla saadaan kiire  
liialla ajalla hitaus ja laiskuus  
oikea-aikaisesti paljastetaan  
käy käry, aika pysähtyy

aikaa tapetaan  
aikaa kulutetaan  
pitkästä ajasta tulee odotus  
ohitetusta ajasta myöhästyminen

ylipitkät ajat ovat väärinymmärrettynä ajattomuutta  
on vain ajallisuutta  
ihminen ei ajastaan pääse irti  
ajattomuuden tavoittelemisen on huijausta

ajassa yhdistyy kosmisuus ja yksinäisyys  
mitään ei voi lopullisesti palauttaa toisiinsa:  
palauttamaton ja ajaton kosminen yksinäisyys  
ihmisen vankila olemisen pakosta

### IV 2. Vankina ajassa

olin pitkään kirjoittaja  
paljosta olen luopunut  
pätkeäkään menneestä en voi unohtaa

14-vuotiaana minulta kysyttiin mitä yliopistossa opiskelen  
nelikymppisenä kuntoni olisi ollut mittauksissa hyvä  
eläkeläisenä minulta varmaan kysytään missä olen töissä

aamulla tuli kiire kokoukseen vaikka kuinka olisi ollut aikaa  
viimetippaan jätän monen asian ja huhkin hiki hatussa  
joskus on pakko heti saada selvitys  
hetitietämisen tuskan tiedän

nytkin odotan huomista  
väkisellä kirjoitan jotain pinnallisia sisältöjä  
vasta huomenna hän tulee saunaan  
päivällä myöhästyin mutta paikkasin odotuksella

aurinko ei räjähtänyt kahdeksan minuuttia sitten koska  
kirjoitan  
koiran ääni kuuluu talon läpi  
voisin käydä jo nukkumaan ellen olisi illan mittaan  
torkahdellut  
väkisin en voi poistaa pimeyttä, kaiuntaa tai pirteyttä

liian monesti olen kokenut kosmista yksinäisyyttä  
malleistani on tullut monimuuttujisia kaaoksen kokoajia  
revin aika-ajoin kaiken kappaleiksi  
käänän kaiken ympäri kun tuntuu tunkkaiselta  
haen jälleen elämisen ilon

POSTILIITON PASILAN OSASTO  
PL 25  
00231 HELSINKI

Osoitteenmuutosilmoitus

Uusi osoitteeni: \_\_\_\_\_

Ilmoitus jäsenrekisteriin eläkkeelle siirtymisestä tai jäsenmaksun keskeytyksestä:

Nimi: \_\_\_\_\_

Osoite: \_\_\_\_\_

Siirryn eläkkeelle \_\_\_\_\_. alkaen.

Jäsenmaksun keskeytysaika: \_\_\_\_\_

Keskeytyksen syy  x

- vanhempainloma
- asevelvollisuus
- siviilipalvelu
- opiskelu
- määräaikainen työkyvyttömyyseläke
- vuorotteluvapaa
- työttömyys
- hoitovapaa
- muu syy

Päiväys ja allekirjoitus

Lähetä uudet tiedot tällä lomakkeella

Perinteiset Petterin Muistokisat pidettiin lauantaina 10.6. auringon helottaessa taivaalta, kuin Marseillessa konsanaan. Sää suosi pelaajia, vaan eipä suosinut legendaarista rautapallourheilujoukkue KARHUKOPLAA. Joukkue joka koostuu kolmesta uljaasta atleetista, kapteeninaan Lasse Nevalainen, iskijä-asettelijana Teuvo Pykönen ja asettelija-iskijänä Juhani Kaskimies, ei valitettavasti päässyt osallistumaan koko kilpailuun työ yms. esteiden takia. Tästä johtuen koko kilpailu kärsi ja voittajaksi selviytyikin toiseksi paras joukkue, joka kylläkin sattui voittamaan viime vuonnakin. Toiseksi tuli kolmanneksi paras joukkue, kolmanneksi neljänneksi paras jne.

Kultaa voittaneen toiseksi parhaan joukkueen nimeä emme valitettavasti muista, mutta siinä pelasivat rva Pettersson, Seppo ja Tare. Hopeaisen mitalin voitti joku ihme "Le Copla", jossa pelailivat Räsänen, Lukki ja Poutanen. Pronssia voitti ansiokkaasti kolmanneksi tullut, luultavasti nimetön joukkue, jossa pelasivat Teuvo Pykönen, joku tuntematon nais-

henkilö ja Jorma Toivonen. Näin Teutori, edustaen kolmatta osaa kuulajoukkue Karhukoplasta pusersi väkisin tämän tilapäisen yhdistelmän kolmannelle sijalle. Jos koko Karhukopla olisi ollut paikalla olisi heidän voittonsa ollut selvä, sillä jos yksi karhu saavuttaa kolmannen sijan, niin totta kai kolme karhua saavuttaa ensimmäisen sijan ja syö puurot pois.

Silti rehtiin urheilijatapaan onnittelemme voittajia. Selittelyhin emme sorru. Jos jollakulla on tuuria, niin se kuuluu osana urheilun jaloon olemukseen. Jos toisella on satunnaisia esteitä, niin ei sillekään mitään voi. Urheilu on kovaa, on se. Voi perkuleen perkule.

Juha Nikas  
Pasillin erikoisurheilutähtitoimittaja



Taiteilijan näkemys Karhukoplan äimän käkenä olevista vastustajista. Kuva on kevään harjoituksista.